

HONTE Zes weken helpen bij de inbouw van nieuwe scheepsmotor

Derde poging Stage V-subsidie is voor de Honte raak

Door Hannie Visser-Kieboom

Driemaal is scheepsrecht. Zo werd ook pas de derde subsidie-aanvraag van schipper Dick Koesveld (25) voor een nieuwe Stage V-motor goedgekeurd. Halverwege 2022 kreeg hij eindelijk groen licht. En daarom ligt de Honte bij Vink Diesel in Sliedrecht te wachten op de start van de inbouw van de nieuwe Pacar MX13-motor.

Schipper Koesveld deed eerst een VMBO-opleiding metaal en elektro, maar wist al van jongs af aan dat hij wilde varen. Foto Hannie Visser-Kieboom

‘Straks is de motor meer waard dan mijn schip, maar ik wil alles technisch graag op orde hebben’, zo vertelt schipper Koesveld. ‘De markt is goed genoeg en ik kan het opvaren. Veel schippers kijken naar luxe aan boord in de woning of de stuurhut en buiten deert ze niet, terwijl je het daarmee wel moet verdienen. Als je aan boord kunt slapen, koken en douchen, dan is het voor mij goed genoeg. Ik zou als schipper nu echt geen CCR2-motor meer laten inbouwen, we moeten de uitstoot zoveel mogelijk verminderen en zo schoon mogelijk varen. Het systeem is nieuw, maar deze nieuwe motor met nabehandeling doet het al jaren goed op veel vrachtwagens. In de toekomst wil ik ook mijn generator en kopschroef vervangen, maar die gebruik ik natuurlijk veel minder dan mijn motor.’

Het inbouwen van de nieuwe motor neemt zo’n zes weken in beslag. Door zijn VMBO-opleiding metaal en elektro kon hij alvast zijn oude motor loshalen en wil hij straks, daar waar mogelijk, helpen bij de inbouw van de nieuwe motor. Koesveld groeide op in Hoek en wist al jong dat hij graag wilde varen. ‘In groep vijf mocht ik voor het eerst een week alleen met mijn oom meevaren, toen gingen we naar

Duitsland’, zo herinnert hij zich. Op de middelbare school koos hij voor een technische opleiding. In die jaren liep hij ook al stage op een binnenvaartschip en bij een elektrobouwerij. Na zijn laatste examens stapte hij voor twee maanden aan boord bij zijn oom. Daarna kwam hij in de Rijnvaart terecht bij een Werkendamse schipper, maar na een jaar vond hij dat toch minder bij hem passen. ‘Je bent wel aan het schilderen of boenen als matroos, maar die lange reizen zijn niks voor mij. Ik vond het te relaxed en kon daar mijn ei niet kwijt. Toen belde mijn oom dat zijn matroos wegging en ik wilde wel weer de beunvaart in. Bij familie varen is wel een ding, maar ik ben daar zes jaar gebleven, totdat hij zijn schip wilde verkopen.’

Bruiloftspotje

Terwijl hij met zijn oom de sites van de scheepsmakelaars afstruinde, ontdekte hij de Honte. ‘Het begon eigenlijk als een grap: ‘Is dat geen leuk scheepje voor jou? Waarom ga je niet kijken?’, zei mijn oom. Dat was in 2019, toen was de markt

„
‘Met één woning is
buitenlands personeel
geen optie’

nog rustig.’ Na een bezoek gaat hij toch op zoek naar financiering, om die rond te krijgen wordt zelfs het spaargeld van zijn vrouw voor hun bruiloft in het schip gestopt voor voldoende eigen vermogen.

Vlak voor de aankoop van het schip had hij met haar al een klushuis in Arnhem gekocht, hij kwam daar terecht omdat ze de huizen in Werkendam te duur vonden. In oktober 2019 staat het schip op zijn naam en augustus 2020 trouwt hij met Marinda (23). Midden in de coronatijd, zodat het aantal gasten moest worden beperkt. De eerste maanden vaart hij met een matroos, maar na hun huwelijk gaat zijn vrouw mee varen en samen zijn ze inmiddels de trotse ouders van de éénjarige Nienke. ‘Mijn vrouw wilde eerst liever niet mee varen, maar omdat we maar één woning hebben, is buitenlandse personeel geen optie. Ze heeft de zestig dagen snelcursus voor matroos gedaan en is met vlag en wimpel geslaagd.’ De Honte vaart vooral veel zand van Zeeland naar Goes, Breda, Roosendaal en

Oudenbosch, voorheen voer Koesveld ook in Rotterdam en Delft.

Eiland

Inmiddels is zijn huis in Arnhem alweer verkocht voor een woning in Werkendam, daar liggen ook de roots van zijn vrouw. ‘We wilden graag kinderen, maar ik wil niet dat ze straks naar een internaat gaan. Mijn eigen moeder heeft wel op een internaat gezeten en vond dat niet zo leuk. Je wilt je kinderen toch zelf opvoeden, anders moet je niet aan kinderen beginnen.’

Hoe lang hij nog op de Honte blijft varen kan hij niet zeggen, hij kijkt liever niet verder dan een jaar vooruit. ‘De markt is nu qua schepen een beetje raar, ik vind ze vaak te duur. Een schip is toch om lading van A naar B te varen en ieder schip heeft zijn specialiteit. Voor de Honte ligt die in de zandwereld en we verdienen leuk. Ik geniet ook van het varen, het is een soort van vrijheid.’ Toch staat tegenover die vrijheid volgens hem ook een nadeel: ‘Je zit vast op een eiland van zeventig meter, je zit gewoon altijd op je schip.’

Scheepsgegevens

Scheepsnaam: Honte
Tonnage: 750 ton
Afmetingen: 65 x 7,50 meter
Bouwjaar: 1954
Thuishaven: Werkendam
Schipper: Dick Koesveld